

עין משפט

זר מצוה
יא אמר מ"ו פיה מהל' סביל
המוקדשין הלכו' י'
יב כי מיד פ"ד מלכת
עשרת ימים הל' ב' א'
וע"נ מ"ז יד:
יג ב מ"ח פ"ג מלכת פ"ה
נ' הלכו :

מא :

והאי עושה אויב אנדבה. לאו לנדבנא צבור קאמר לקיץ המונח
דהאמר צפיק דקטועות דף יב: דלון מקליץ צעולה
העוף אלם לנדבנא ימיר קאמר מיהו הלשון קשה דקאמר אולם
לנדבה דכבל דוכחה אמרין לנדבה
י"ל הא דלון מקליץ צעולה העוף
היינו לוקח להכחילה תוך המעות
של הנדבה עשות מקליץ אלם אי
מחמרי ממילא כי הכא מקליץ צום
אלם קשה אמרי לא מיימי ליה עולת
ימיר כי היא דמן צבור פרק
מי שלחמי הכיני ניר שמע דף ע"ג.
האשה שגדרה צבור והפרישה את
בהמה והפר לה עולה וכו' עד
המחלת תמות העולה הקרד עולה
ושלמי יקרבו שלמי וי"ל שלמי
החם כיון דכבר הפרישה על
קרבותיה הקדשו לה לשמה אלם
הכא דלן לקח כל קרבותיו לא
הוקדשו לו להכי אולם לנדבנא צבור
אי נמי זין דהכל קאמר קמתא
אולם לנדבה ולא קאמר מקרב עולה
דקאמר החם לפי שאין נפקותא
דכר ויהיו חילוק בין עולת העוף
הנאה בשביל זורק לאמה שהיא
נאה נדבת צבור ולדאי ואידי אין
טעוין קמינה ולא נפסיס דעוף
אין טעון נפסיס ולא נפסיס צביל
עולת בהמה שהיא נאה בשביל
ימיר טעונה נפסיס משלו וחס היא
קרבן אנשיס טעון קמינה וכשהיא
נאה נדבת צבור נפסיס קריעין
משל צבור ואין טעון קמינה וחס
היא כהן עבודה ושורה שלו כשהיא
נאה בשביל ימיר אלם כשהיא
נדבת צבור עבודה ושורה לאנשי
גשמי הכי מפורש תמורה כפרק
ואלו קדשים דף כ"ג: ואף על גב
דאיכא נפקותא לענין עבודה
שמקרינא אפילו נמשמר שאינו שלו
כיון דחס אין כהן לא נפקא מיניה
ימיר קאמר קמתא אולם לנדבה:
ש"ש צעוניה. הא דלן נקט
נמי של שער הפנימי נ"ל
משום דההיא לא היה אלם כדי שלא
יתעבר זיו היא לה שיעור כלל לכה
ואינו כיון דש כהן זורק היה לה
שיעור זיו של שער המשתלח
דכתיב כשגל ילביז (ישעיה ב):

פרק רביעי יומא

מאי איכא למימר. והא הכא לאו בשעת לקיחה ולא שעת עשייה
הוא וקבע ליה: לא סיפא ואחר כך אמר אלם ואחר כך לקח ואחר.
זו למעשה וזו לעולה דעבדי זהו ומתחלה לכו בין ואחר כך לקח.
אלם כן מוסרף ומביא חובתו
בהמה מדמי חטאתו מאי ניהו הוי:
אינו מעות שצבר לקח העוף:
דפריק ליה. ומזילתו לחולין ומוסרף
מזימיו וקונו מן המעות כהמה:
והא אין פדיון לעוף. דהכי מתן
במשכמת מנחות דף ק"ג: אלם העופות
והלבושה והכלי שרת אין להם פדיון
אלם נאמר אלם כהמה: כנון
[שלקן פרידה חסם. גזל חסם
לקח מן הצבירין דמעות והכי קאמר
מנא לזי עולה זין מן מעות קרימרי
חטאת ניהו ומוסרף עליהן ומביא
חובתו והאי עולה דזמן אולם לנדבה:
אי חטאת זמן. והקדשו מעות צבור
השני ועולה על יד לקיחה זו ודלון
מוסרף עליהן ומביא מהן חובתו אלם
מביא מן המעות עולה נדבה והחטאת
שלקה תמות ומביאו יביא מעות ויחק
כהמה: שלמי מלוטע. דלמיני
ויקרא ד' זמתי מהיה מורת המלוטע
ולא לחסתי: רישא נמי. עני שבט
קרבן עשיר: הסס הכי רבי רחמנא.⁶
חורה חתם לכל המלוטעין כו'לן
יולאון קצירין עשיר: וירושון
בניחוסא: ונילף מינה. לטמא
מקדש: ואס דל כו'ל. מיעוט הוא
מלוטע הוא דעשיר שהביא קרבן
עני לא ילך אלא שלם חייבי קרבן
עולה ויודע לא: מתני' כנגד בית
שילוחו. כנגד שער שהיולתה
זו: ולגשחט. מפרש כנגמרא:
גב' אקשירא קדש: דקסור לו
קאי. (א) והכי קאמר ואת שער
המחלת העומד לשמיטה מעמיד
כנגד מקום בית שמיטה: שפיר.
דמו לא מערבי אהדיז שזי קסור
גראשו וזה זואורו ולא נאמריס
אזין קסור: אולם אלם אחרס.
ולגשחט אהעמדה הוא דקאי ומשום
א דקשירת שער המשחלת לחודיה
קאמר שלא יתערבו זה בזה ולא
נאמריס בשלמא נמשחלת להאי
מיערב (א) שער הפנימי והאי
קשיר ביה והאי לא קשיר ביה אלם
נאמריס אמרי לא מיערב שער
הפנימי הא שער פנימי ואמריס
אין לשון עשיר עליהס: שפי לשונות
שמעטי. על שמי לשונות של זאורו
שמעטי חילוק ביניהם אחת של פרה
אלונית שמנוב בהומדני יט' ולקח
הכהן עץ ארו ואזוב ושני מולעת:
אחת לריבב ישעור. וישעורו מפרש
לקמן: ואסם אין לריבב ישעור.
שכסירה ככל שזא: דעבי חלוקה.
דמתן לקמן דף ס"ג. מה היה עושה
חליו קשר כבלע וחליו קשר ז'
קרינו: דעי כוכד. שמהא ככדיה
ותפול לתוך עומק האור דכדמי
(שס) ולן מוך שיפא הפשע: מנאי
לשון ז' צבירי להשה: מדקתמן

(א) ונגעים פירי מ"גו.
(ב) ניר ירושלי ומיטה.
(ג) ויל גימיר שפתי מעמתי
(ד) וילא מנכסו שמעטי
(ה) ונכסיה לעלתי לה: ומכסיה
לקמן פ'. וילא כריסול'
(ו) ויהי כריס' וילא ויהי הא
שפיא לתא כמטה דרהל.
(ז) פרה פינ מיימי. ו' ו'ין
מוסרפת לקמן מב. דריי ב'
אחא דגריס' דכו וימתן. ו' כ"י
כ"י. (ח) ויש' מופי' מתורה
בג. דריי ופסא.

תורה אור השלם

1. זאת היתה תורת
המצרע ביום סקרוה
ודבקא אל הבקר
ויקרא יד ב'
1. זאת תורה אשר בו געו
צירעה אשר לתי חייביו יד'
בתיבתה:
ויקרא יד לב' (עין ורשיה)
2. ואם דל הוא ואין יוד
משעה ולקח בשב אחר
איסם לחטפה לכפר עליו
ועשרון סלת אחר כבולו
כשנת למנוחה ולג שנת:
ויקרא יד כא
3. כי ביום הזה שכל
עלויכם לטורח אהבם מכל
המאמרים לפני יתמורה:
ויקרא טו ל'

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הסס אל רבי
רחמנא תורת מורה אחת:
(ב) ר"ה ו' א'המסיה קאי.
לגשחט דקאמר ואת שער
המחלת: (ג) ויהי אלם י'
אחרי כי לא מיעיב כשירא
הפנימי: (ד) ויהי חלוקת
מי נכנסת אל ששחנת
שלה נמוכה:

הגהות מורה"ב

א' רש"י ד"ה אלם לא אחת
וכי דקשירת שער המשחלת
ז'ל קשירת:

מוסף רש"י

לשון של הזורית. נגד
החוק ופסוק מתן לפני ולפני
הדמס ועליו רמ"ג.

תוים' ישנים

אימא ואחר כך לקח ואחר
וכי נמי לקח ואחר כך
ולא נקט ימירי לקח ואחר
אלם לנאמריס דלא דמקרב
כ"כ תלם אל היה מקרב עני
והיי' היה אל מליקטו מחמת
העוף שער הפסוק שמות
לקיץ ואחר כך לקח ואחר
ל"י מתן דכבר קדמע לקח
ואחר אף שבהא מפרשה
דעשיר אלם איכא חילולת
נקט מחמת עני שאינו ריב'
המפרס לקיץ חלל ל"י לעומר
כ"כ איזשעס ואחר לא יל'
לא מלי מליקטו הכי רבין
דלא יל' לא קניט וליפילי
לחמי אחר כך קאמר ר' אלעזר
בפרק מנהל אהריות (שס)
הולא וינה דעה: איבעיא
לרו ינכסח אקשירא קאי.
בית שמיטה היינו נאור לו
איהעמדה קאי ויתא שמיטה
היינו מקום שמתקין אותו
של שער המשחלת
דעבי חלוקה. סי חלוי כבלע
וחלוי בין קריני דמתן לקמן
וכפי רש"י ויתא אמרי לא
מן שלם ונחשבו לכן אל
שער על שם כהמאמין לעיל
י' טמא שלם היה אלם
וחי עניו בעלמא חסוס הכריח
וחי היה מפרש דחלוקה הינו
שמתיין חלוי כשכיר על שם

אחי בסור

אחי בסור דל חסיד לא אלם כפי רש"י
מתן לקמן כהמיה: פרה נמי עשי'
כוכד ימ' מני מנאי יהו. ו' יתח
אלמילא דחמ' דל נמי כוכד ימיר:
שלהבת. ונתן שמרטי קרס
שפלי מתן עיקר הפרסוי והאי
לכאזן דקלתמן שיון כפי מעלת
ויבר זמנא האחרים: באלן
כקולת אלן כנספת. ובידי
דכקולת טאלב כניה לא היה מוך
שרפא וינכספת חיי מוך גראה לני'
דקולת נמי י' חלקין זין וק' מתין
טוב האס לוק מתין דקדמע ידדי
מוך הגרפה וקולת שמכח שאין
לחלל ונראה לני' נפרס איפכא
דבקולת חיו מוך הגרפה אלם
נכספת הלכת האס חיה ממקומה
ואין א' שרפה: כרי שיהי טקן

אחי בסור

אחי בסור דל חסיד לא אלם כפי רש"י
מתן לקמן כהמיה: פרה נמי עשי'
כוכד ימ' מני מנאי יהו. ו' יתח
אלמילא דחמ' דל נמי כוכד ימיר:
שלהבת. ונתן שמרטי קרס
שפלי מתן עיקר הפרסוי והאי
לכאזן דקלתמן שיון כפי מעלת
ויבר זמנא האחרים: באלן
כקולת אלן כנספת. ובידי
דכקולת טאלב כניה לא היה מוך
שרפא וינכספת חיי מוך גראה לני'
דקולת נמי י' חלקין זין וק' מתין
טוב האס לוק מתין דקדמע ידדי
מוך הגרפה וקולת שמכח שאין
לחלל ונראה לני' נפרס איפכא
דבקולת חיו מוך הגרפה אלם
נכספת הלכת האס חיה ממקומה
ואין א' שרפה: כרי שיהי טקן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones